

עקב הייזל

פָּנָס

האנו הבודדים איד גריינן שליט'א בעל האדריכל עוזר'על הש"ס
בשיחת נדידה על גדלו הפלאייה בחרודה ובidea של אחוי הגadol

אדן הגאון רב' חייס שאול גריינן זצוק"

בעל ה"חידושים וביאורים" על כל מסכתות הש"ס

אהם דברים נדיים שששאו אף דוחו הגadol אוון החזו"א די"ש בשבוחו של רבנו זצוק"

דרך הלימוד קיבל מהחزو"א תוך שהוא קונה את הסתכלותו. הבירה זה אורח למדו העמוק מני ים של החזו"א, אותה דרך הפך הוא ברבות הימים להיות נשא דגלה ומנהילה ללא שינוי.

מעליה הגור"ם שליט'א: "כבר מילדותו ואח"ב בחorthora וראו עליו כולם שגדל כגן גדור הדור העתיק. אח' זצוק"ל שקד על תלמידו ההתמדה מופלאה כאשר מתחליל למד בישיבת תפארת ציון/ שעמלה תחת גושיות החזו"א ואבינו זצ"ל שימש לה גם כנסיא כבבו. בישיבה וועל והתעלה כשבישרונותיו המופלאים ושכלו הישר הפליאו את כל רואי. רבתווי התפעלו מאוד ממננו וחיוו את דעתם כי עדרו לגדלותו.

"לאחר תקופה נסע ללימוד בישיבת לומזה שבין כתלי הישיבה דלומזה התקבץ לו קיבוץ נדי' באיכותו של גוזלי. תורה מובהקים אשר יקו את תורתם מראשי הישיבות שבארופה כמו גור"ש רובוכקי זצ"ל. ועוד והנחנו אותה הלהקה כשהם מעתיקים את השמואה לבני התורה שבארה"ק. במחיצתם של אותם מתבשל' בינוותם בהתמדתו. ובישראלונטי העילאים אשר הפכו מיד לשם דבר ולאות מופת לעמל והבנת צורתה דשמעתא באופן הנעה והאמתית ביטור. מלומזה פנה אל ישיבת 'חברון' בירושלים גם שם נודע מיר כארוי שבחברה ב'אי' אווי הלbench שיטרו את ביהם"ר של הישיבה ב'אי' ממי וורה".

הסתగותנו עם החזו"א

שמענו מהרב שליט'א בחלויה פי שלושת דביעי שנה הפטחר רבנו עם החזו"א והמנקי ייחודי. במפתחות הש"ס בפועל גורא. באיזה תקופותיה היה? "אכן, כפי שאמרנו החזו"א למדנו וגידלו מילוטנו. ובഫירותו לקחו אותו לדירה מיהוות שנסתתר שם עמו ולא מפרקיעם, ולומר עמו שם ברכיפות יומם ולילה בשלושת רבעי שנה, כל מסכתות חגיגא ושבועות וחצי מנותות, כמו ששמעתינו מפי אח' זצוק"ל, ובאותה תקופה נתעל מהמודר וגעינו לפסנות גבותות בתורה ובעבדותה".

"באותה תקופה אף כתוב החזו"א מכתב לזרוי זל' שהוא אב' בארא"ב שהוא בקי' ברוב הש"ס וביחסו בסדר קידושים על בורית. "בר' אימצו החזו"א ביטור, והיה חביב לפני יותר מכל בוג' משחחותו, כיoga בשעת למלומז

את' הגadol מרכז הגורת'ש זצוק"ל הוא ה'ה איש שקיבל את תורתו של החזו"א במדוק... הגור"ם שליט'א בשיחת הפיעודת. שאלת תורתו של החזו"א במדוק... הגור"ם נסיגנות גודלים שלו: ממרומים את הגאון מילנא, וכן בדור הקודם שלו את מרדון החזו"א שהוא העמיד את כל התורה: כולה, ואת כל קיומ התורה והמצוות בארא"ק, ואת כל דרכ הלימוד הנקונה על פ' הראשונים, והחزو"א בעצמו היה בוגר ראשון.

"אחי' הגadol מרכן הגורת'ש זצוק"ל הוא היה האיש שקיבל את תורתו של החזו"א במדוק... והוא אשר זצוק"ל נערו הגור"ם שליט'א להקדיש לנו מספר דקות ולספר לנו אורות גבורתו המופלאה אשר בוגדלוונו תוראות היה אחד הענקים שקבעו לעט ח' בדורות ואחרוניים, מקרוב במחיצתו קדשו במשר עשות בשנים. בראשית השיחה אמר לנו הגור"ם שליט'א: "ברצוני להודיע כי אין אני ראוי לדבר על אח' הגודל ממי בחייב ובשנים שהיה גאון ופאר זרונו זצוק"ל בכל המובנים, היה ואני רוחם ממן כרחוק מרחם מערביים וכם עד לאאר, לנו בתרותו, וזה במשמעותם של ארץ, זצוק"ל, שעינו את דרכנו היחורית של החזו"א בכל תחומי החיים, ביגיעת התורה, בדרכי הלימוד, בקדוק ההלכה, בנוסריות לכל ולפרט, בהרחבת נבולות הקדושה והפרחת השיממון הרוחני בית ישראל.

בכדי לשמעו מכל ראיון אודות דמותו הגדולה של שר התורה ויראה מרא' והגרת'ש זצוק"ל, עשינו את דרכנו בראשית השבעה לעיר תורה בני ברק, שם ביקשנו להיוועד עם אח' הצעיר, ה'ה האון גנדול רבי מאיר גריינן שליט'א מגודולי התורה המובהקים בזרונו אשרזכה ל渴ה תורה ויראה מרא' החזו"א זי"ע ולאחר מכון דבק במשר עשות תומים וקשי'ים רבים והשכויים שהוא גבר חזק'ם בכל עוז באח'ו הגודל, מר' והגרת'ש זצוק"ל בעל ה"חידושים וביאורים" על הש"ס אליו היה מקרוב ביטור עז יומו האחורי עלי אדרות.

בדרומיה וביואת הכבוד נכננו לבתו של הגאון רב' מאיר שליט'א. הגאון שליט'א נרא' משיך הגור"ם שליט'א בדבריו: "הקב'ה שתל את הצדיקים בכל דור ודור, ובדור שהחיי

האבל הכאב שירד על עולם התורה ברחבי העולם עם היעוד דבר- פטירו הפתאומי של האי גברא רבת, הגורל בענסים, המאור הגדול לממשלת התורה והיראה, גאון ישראל והרווי, שר התורה אשר כל ר' לא אניס ליה, שריד לדור דעת, מאיר נתיות ומורה דרך לאלפים, עמוד-הצדקה והחסד, מרכן הגאון רב' חיים שאול גריינן זצוק"ל בעל ה"חידושים וביאורים" על כל מסכתות הש"ס, מתלמידיו המובהקים של דודו גובריל מברא החזו"ן איש זי"ע ונמשיך דרכו בדורו עשרה שנים, ממאן לרמת מעלה סדר הרים כאשר המונים רבים מרגשיים את עצם מותחים ממנהים ורעות הנאמנו והרהורם אשר נשא את משם על שכמו במשך שנות דור כאשר יש' שא האמן את היונק באחבה ובמסירות אין קץ.

האבידה הנדולה קשה שבעתים לתלמידיו הקרובים אשר למדו תורה מפני במשר לעמלה מיוביל שים. ורא' הגבר אשר האיר נטבותיהם בדרכי התורה והויה להמת את הדרך אשר ילכו על כל צעד ושלל מוחים ברוחוב לבו ובבדעתו הבירה והברורה כאש. תדרי נהנו ממנה בעצה ובתוsie, וכל זאת מתוך מסורת נפש עילאית, ובזכותו גם דוד חדש של תלמידי חכמים מובלטים בני עלייה הננים על לגוננו שלר מלך, ורבים מהם אף מפארים היום את כותל המזבח של עולם התורה והישיבות בארץ ובעולם בהרכצת תורה ותורה בארכו הייחוריות.

"אבל חידר עשי לך", היא לבני משפחתו הקרובים אשר מאו' פטירת המאור הגודל מר' החזו"א זי"ע עראו בו את המשיך המהnil בכל עז את דרכו הייחורית של החזו"א בכל תחומי החיים, ביגיעת התורה, בדרכי הלימוד, בקדוק ההלכה, בנוסריות לכל ולפרט, בהרחבת נבולות הקדושה והפרחת השיממון הרוחני בית ישראל.

בכדי לשמעו מכל ראיון אודות דמותו הגדולה של שר התורה ויראה מרא' והגרת'ש זצוק"ל, עשינו את דרכנו בראשית השבעה לעיר תורה בני ברק, שם ביקשנו להיוועד עם אח' הצעיר, ה'ה האון גנדול רבי מאיר גריינן שליט'א מגודולי התורה המובהקים בזרונו אשרזכה ל渴ה תורה ויראה מרא' החזו"א זי"ע ולאחר מכון דבק במשר עשות תומים וקשי'ים רבים והשכויים שהוא גבר חזק'ם בכל עוז באח'ו הגודל, מר' והגרת'ש זצוק"ל בעל ה"חידושים וביאורים" על הש"ס אליו היה מקרוב ביטור עז יומו האחורי עלי אדרות.

בדרומיה וביואת הכבוד נכננו לבתו של הגאון רב' מאיר שליט'א. הגאון שליט'א נרא'

ח'יס שי'ש נה

וירעה מיעודה
כללות ימי
השבוע
להסתלהות
מן-הגן
ובני ח'יס
שאלן
אוריינטן
צ'ל

הגן
רבי מאיר
אוון שליטא
בשיחת הדירה
על גורלו
הבלאיות בחתונה
וניראה

דקוק המצוות ויראת חטא המופלאה

סיפורים רבים מתהלים אודות דקדוק המצוות ויראת חטא המופלאה של רבנו שהיתה מהמפורסנות. לפניו מספר עובדות וכי שמענו מבני משפחות של רבינו המעדים על עצם גדרתו ביבר.

עובדיה מורה כאשר באחד השנים נולד לרבנו בן ביום השבת, למרות שמחתו האגדולה היה כמה ימים שלא יכול לדבר עמו מרוב צער ויגון. לימים התברר סיבת צערו הנדול. היה זה מהמת שרבנו ל�� מזנית ביחס עט הרבנית תלייש"א בלילה השבת בזידוף ליפה"ה, אלם רבנו שלים לנוגה תשלים על הנסעה בשני מטבחות, רבנו אמר לו שאולי היה יכול לשלים לנוגה בשטר אחד גדול שהיה לו בכיתו ואנו לא היה צריך להחויק פעמים מוקצה בידיו והוא מסתפק בשטר אחד בלבד.

עובדיה נספתה כפי שיפור בנו הגאון ר' יהושע שליט"א: היה זה כאשר אחד מבני רבנו נולד בח' לחודש ניסן, אלם למרבה הפלא התפקיד רבנו ולא ספר את דבר השמחה על לידת בנו שבע שנים ימים לציבור הרחוב, רבנו בעומק דעתו סבר שמכין שסעודה הברית היה צריך להיות בערב פסח, והרי יש בכורים רבים העומדים ליטים מסכתה כנהוג בערב פסח, וכאשר ישמעו שיש ברית ביהמ"ד בערב פסח אז יוכל להיות שמחותן כן יפסיקו ללמידה ולא יסימו את המסתאה, מחמתכו התפקיד רבנו ולא גילה שבוע ימים שנולד לו בן עד ים"ד ניסן ערב פסח וכן הסיום כדידי צערירים, והר"י שליט"א שירא זאת שללו: "מה לך לעשות מעשים כאלו, כי כבר סימת למדוד את השם שהנולד בערב פסח ושלו?" אלם רבנו וצוק"ל ענהו על אחר: "ז"ג, ב"ה בפ"ה סימתי את כל החש"ס, ואם הנה רצאת אתה מזמין לפחותו איזה על פל והש"ס בעל פה".

כן ידוע כי כאשר בן-את שכון חטא היה התכנית המקורית שהדרישה שבו התגורר הגאון ר' גדריה נזל צ"ל יתגורר החזו"א ורבנו יגור מלמעלה מעלה דירתה החזו"א, אלם רבנו ברוכך דקדוקו ופרישתו לא הכסים בשום אופן לקבל דירה מכסי הקדוש ואת דירותו שייעדו עבורו העניך במתנה לש"ב מן הגר"ח קנייבתקי שליט"א, ושחואו עצמאו התגורר באוטה תקופת פרחים ירושלים מטופל בשישה עשר ילדים בדירה צפופה של ב' ומתחזח חדייט. בני המשפחה מסקרים בהתפעלות שאף כסאות שלמים לא היו לו באוטה תקופת בינוי, וכאשר חמיו הגרא"י לוריא צ"ל הודיע לו שהוא יגיע לבקרו, התחרgan רבנו בידיו האומנות ובכישרונו המימות, ותוך שעתים אסף חלקים מהקובסאות עצים שהיו פוזרים ברוחב ובנה כסאות בכוי שחמיו וחמותו יכולו לשבת בבינוי ונרגע.

טובי האזרחים שהסתופפו בישיבה. על סגל החבורה נמנעו טובי האזרחים שלימים נודעו כגדולי הת"ח וביניהם הגאנטס הגודלים הגרומי"ל לנדא צ"ל, הגר"ח בריט זצ"ל, אברט ויישבה סיפרו תמיד בהשתאות תלמידו משך רוב רובן של שעת היממה כשהיא מוחמת את כל ביהמ"ד בשלבתה היוקרת.

"האברכים החשובים והמבוגרים לימי הימאים אל מקומו עם ספקותיהם וירושיותיהם בידעם היבט כי כל ספקותיהם יפשטו וכל קושיותיהם יתרוצו והסוגיה כולה תלבש פנים חדשות מונסיד ועד הטפות. טובי הלומדים לא חדרו מלהתפעל נוכח הידושו המופלאים אשר היו בנויים כולם על אדני

זהו היה הגדרו בדור העתידי...".
בספר בשם 'פארה' (בן אחוח חיטפ' שאול) רבו שאמ' ר' ז'ת לא אשכח אר' שאחי ז'ל היה עמד בפני החזו"א בעבדא קמיה מורה ממש ביראת הכהן נוראה והיה חרד לכל מוצא שפטוני, וגם לאחר פטירת החזו"א כל הימים יותר משבשים שנה הייתה כל הנגנות כעומד לפני רבו ועשה הכל כמו דעתו ומשמעות רצונו, וכך אלו הוא עומד לפני דעתו מבלי לשנות כלום בין בפסקיין בין בהגגו לבין באפין מופלא. ורגע היה לומר כל מינו של מה שיש לו בלי יצא מן הכלול, הכלול הוא מכוחו של החזו"א שהעמדו על רגליין, וזה אשר מסר כל ימיו לבני וחנני ולכל תלמידיו שימושיו את הדרך זו בכל תוקף.

'מראה דכוליה תלמודא'

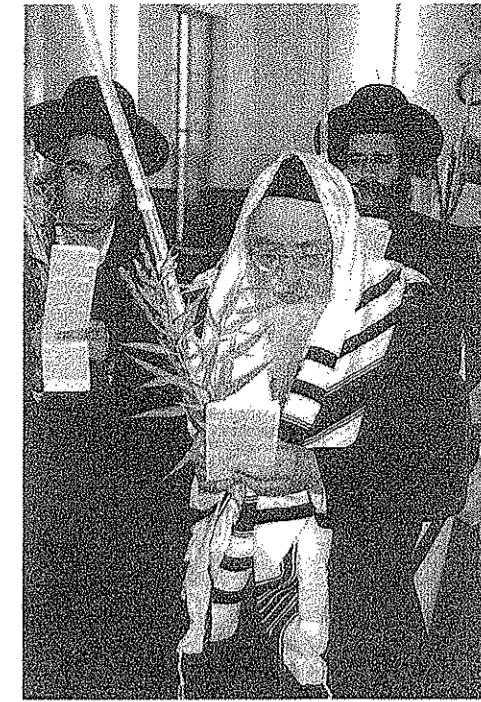
"כך גוד והתעללה אחוי זוק"ל בידיעת התורה ויעינה עד שהיה חד בדרא בידיעת והבנת כל התורה יכולת ממש ולבוי היה כלב האורי לא גוזמא. עליו יתנו לימור כי היה בגדר' שרוא פטולית ולטמודא' פאשל לר' ממד וחידיש ופתח יידישיט מפרטות ועד עוקצין חלפה לאמעניש מאפי' להחותך דך אחוי, דבר שלא ושמע פלאט בדורות האתוריינט".

אחד מבני המשפחה שנכח בשיחה הוסיף מה שיש ספר גרא"מ שליט"א באלשטיין שליט"א בימי השבועה, שהוא יזכיר כי בבחורתו הוא ראה את רבנו זצ"ל מתחALK בדורותה של עיר מישקhn להנטנו בגדרכו צערירים, והר"י שליט"א שירא זאת שללו: "מה לך לעשות מעשים כאלו, כי כבר סימת למדוד את השם שהנולד בערב פסח ושלו?" אלם רבנו וצוק"ל ענהו על אחר: "ז"ג, ב"ה בפ"ה סימתי את כל החש"ס, ואם הנה רצאת אתה מזמין לפחותו איזה על פל והש"ס בעל פה".

הגר"י שליט"א ספר שעמד נדדם מתושבה פלאית ומדמיימה של בחור צעיר לימיים, ואכן על אחר בישקה הגר"י שליט"א את מסכתות הש"ס קרך שם הוציא הגר"י שליט"א את מסכתות הש"ס קרך שלוש שורות האחות בדף פלוני, וכן עבר עמו את כל החש"ס. ומספר הגר"י שליט"א ברוב התפעלות שמע שאחד מבני משפחתו אהית ביש"ט וצוק"ל ברוחב ומירוב חולשה של לא היה לא יכול להכיריו מוחמתה שהשנתנו פניו מותענין. "עובדיה נספת אספר ממנה ניתן להיווכח על העדרינו של החזו"א כלפיו: לאחר נישואין של אחוי זוק"ל היה יהודי נכבד שהתפעל ביותר מההדר"ג הפלאית וביקש לעשות עמו הסכם יששכר וזבולון, אלים אחוי זוק"ל דחאו, כאשר שמע על כך בלבתו קראו ואמר לו שהנורה אמורה שה דבר טוב וдолא כתוב שם זבולון בצתאן, אלם אחוי עדין נמנע מכך. לאחר תקופה הגייעה אחוי עדין להזנה הפנוי על שבנה לומד תורה מדור לדור שיש הוויזים לתמוך בו במלכויות בצדות הסכם יששכר זבולון ואולי יוכל הוא לשכנע אותו מהו הטענה יששכר וזבולון. לאחר ששכח אורה החזו"א ענה ר' חייט אפור לנו להפריע לו". והמדובר הוא כאשר מעכון הכלכלי היה בכיר וריה מטופל בילדים רבים בדריה קטנה בת שנים וחצי חדרים והוא תקופות שלא היה לו לחם לאוכל בביתו, פשטו כמשמעו.

"החו"א כ"כ אחוי מאישתו עד כי בערוב ימי אמר פעם לאמי ע"ה שפעט הצלחתי עוז להשיג את לדגוטיו האגדולות, ופיטום אניini מצליה להשיג את דרכותיו הנעללות".

(אחד המשתתפים הוסיף ומספר במלך השיחות, כי כבר בזיוותו תינוק בעיריסתו הבחן בו החזו"א כי עדיו לגרולות. היה זה כאשר נולד יוחט עט אחוי הנטו רבי פנחס זצ"ל, הם נולדו נביסי וניטים ושניהם כאחד שקללו לא יותר מקללו וחצ'י... באחד הימים נכנס החזו"א לבקר את אחויו היולדת ע"ה ובמלך הביקור החל לדבר לעצמו באומרו: "מי יגדל לגדי בדור הבא האם תינוק זה או הtinyok השני? לאחר הרהור קל ננעה ואמר החזו"א על רבנו: "אנו

מן החזו"א בערוב ימי אמר פעם לאמי ע"ה שפעט הצלחתי
עד להציג את דרגותיו האגדולות, וכנים אניini מצליה להשיג
את דרכותיו הנעלות במנועים בימי הסוכות

לכון תמיד לדענו במלך הלימוד, והזידש מעצמו
כדעתו וכלבבו על דרך רבנו, ובגין כך פתח לו החזו"א
שערי חכמה במישורים שונים בתורה. בסוף ימיי אף
אמר החזו"א לאמי ע"ה אמרה מדיריה, שהתקב"ה פבר
חפין פ"ה גפלול לדודר האפאו.

"החו"א אף אמר בהודנותו לאמי ע"ה עודנו
בילדותו בזהו": "ח'ים הו פבר גפלול, אלום עוד יוקח
זען עד שידיעו פולט אודות גדלות".

מוסר הגר"מ שליט"א בדבריו הנדרים: "באותה
תקופה שהסתגר עט החזו"א לא הביבט איזה זוק"ל
פמיש אופל לפוי, היה שקי' פטורה פגיעה
נוראה עד שנחלש פיזית וגופו זט לא היה לו פ"ב לאפול
והיה אופל שיריותם ממזוזנו של החזו"א שנוטר לו".

אחד המכדים הי"ז הוסיף ומספר מה שמן ההדר"ג

אלשטיין שליט"א ספר בשבועה שהוא שוכן פטורה פגיעה

את אותה תקופה שהסתגר עט החזו"א, ובזמן אף

שמע שאחד מבני משפחתו פגש את רבנו בלבתו

ברוחב ומירוב חולשה של לא יכול להכיר

להכיריו מוחמתה שהשנתנו פניו מותענין.

"עובדיה נספת אספר ממנה ניתן להיווכח על

זוק"ל היה יהודי נכבד שהתפעל ביותר מההדר"ג

הפלאית וביקש לעשות עמו הסכם יששכר וזבולון,

אלים אחוי זוק"ל דחאו, כאשר שמע על כך בלבתו

קראו ואמר לו שהנורה אמורה שה דבר טוב וдолא

כתוב שם זבולון בצתאן, אלם אחוי עדין נמנע

מק. לאחר תקופה הגייעה אחוי עדין להזנה

בפנוי על שבנה לומד תורה מדור לדור שיש ענה

ר' חייט אפור לנו להפריע לו". והמדובר הוא כאשר

מעכו הכלכלי היה בכיר וריה מטופל בילדים רבים

ברדריה קטנה בת שנים וחצי חדרים והוא תקופות

שלא היה לו לחם לאוכל בביתו, פשטו כמשמעו.

"החו"א כ"כ אחוי מאישתו עד כי בערוב ימי

אמר פעם לאמי ע"ה שפעט הצלחתי עוז להשיג

את לדגוטיו האגדולות, ופיטום אניini מצליה להשיג

את דרכותיו הנעללות".

(אחד המשתתפים הוסיף ומספר במלך השיחות,

כי כבר בזיוותו תינוק בעיריסתו הבחן בו החזו"א

כי עדיו לגרולות. היה זה כאשר נולד יוחט עט אחוי

הנטו רבי פנחס זצ"ל, הם נולדו נביסי וניטים

ושניהם כאחד שקללו לא יותר מקללו וחצ'י... באחד

הימים נכנס החזו"א לבקר את אחויו היולדת ע"ה

ובמלך הביקור החל לדבר לעצמו באומרו: "מי יגדל

לഗדי בדור הבא האם תינוק זה או הtinyok השני?

אחר הרהור קל ננעה ואמר החזו"א על רבנו: "אנו

מן החזו"א אמר לי: "ר' חיים הוא גדול, והוא אחד מגודלי האחוריים"

ז'ורזין, כאשר הוציא את ספרו היו כלאו שהתלוננו בפניו החוץ"א שהוא חולק לפעמים על גודולי האחרוניים כהט"ז והגר"א וזאת כאשר הוא מביא אף ראיות מהראשונים המכדים במרות ז'ורזין, שהאגעתי לחוז"א והדרצתי בפנוי את טענותיהם, אלומ' החוץ"א ענה לי: "עליזה דעתך ש' חייט הווא גדיל, והוא פאהח מגודלי אחולזרזין?"

"בר גם הגיע פעם הגדש"צ קובלסקי זצ"ל
אש כולל טוכטשוב לחזו"א עם חידוש שרבנו
חוזידש והיה לו הערכה נגד חיזורשו, אולם החזו"א
עננה לו: "מה אתה מפתיע, הלא בפכו לך"
אחד מגדולי האחורזיטין!
בר גם וויסיך לאו בנו הא"ר שלמה שליט"א
מנחים"ס דרישת וחקירה על הש"ס, שהגה"צ רבי
רבך יפה שליט"א סיפר בשבועה שפעם שוחה
עם החזו"א על בר' שיש ת"ח שיש להם טענות
על שרבענו מכירע בין האחרזיטין, אולם החזו"א
עננה לו: "לך חיים יש רשות ומוח מיזוח
ההנני"!

"חיו כלו שהחצנו" א דחאם וענה להם
שלדעתו הכנאה על עוצם גודלותו מדברת
מתוך גורונם.

"ובודא ידענו באשר בזמנו הגען אחד
מגדולי התורה המפורטים ב'ב' לח'ו"א
ונטענו נגד כמה מחדישיו של אח' צוק'ל,
אללים החזו"א ענה לו: "אותו ת"ח פעל שהוא
חשוף, אולט הוא אין משפט פמו"ה לרודת
לעומך דעתו של החידושים ובאיו"ם". וכן
הගו"ש שליט"א הויסיף לנו, מה ששמע מקורו
מוסמך בשם הג"ר רפאל טולובייצק זצ"ל, כי
כאשר אביי מרן הארי"ז מביריך זצ"ל עסק
במס' גיטין עבר על החידושים ובאיו"ם
מכיריכת לכרכיה והביע את קורת רותו
והתפעלותו הגדולה על אברך צער לימים
המוחדש בעומק העיוני בסוגיות הש"ס.

כו סיפור לנו הגר"ש שליט"א מה שראה אישית מקרוב. היה זה לפני מעלה מאורבים שנוה כאשר הגאון ורבי אל"י משיקופסקי זצ"ל ר"ד כבר חסידים הגיע להשתתף בשמחה בבני ברק, נצאו מהאזור פוגש ר' אל"י זצ"ל בראבנץ ר' אל"י שהיה יודע בגאותו הייחודי במשיכות, והתבטא או בבני ברוכנו בהתפעלות שעיל מס' ינותן לא מצא דברים חדשניים ממשכרים זמינו מלבד בספרו הנගול תידושים וביאורים.

חCOND כמו סמינר אוור הרים, אדרון "עדכמים"
עוד, זה אולי חמשה אהוו מזמננו באשר את
עשיהם והמיישל אהוו הנורדרים מזמננו תקדים
כל פולו וסקע בעמל התורה במידה שאין
מעילה חימנה.

הפטנט שמייה קורום פיווט גוף למן והו...
אטפיטוק זא'ל.
 "זודאי", אומר לנו הגר"ם שליט"א ומוסיף:
 בכאותו שנים שהתגורר בית-ס זוקל וגם גם לקרבה
 תורה אצל מרון הגורי זוקל אשר כיבדו
 נערכו הרם והראה לו חיבה ניכרת. הוא אף
 לכך לשמש כבעל תוקע במנינו שבביתו,
 עובדה המעדיה יותר מכל עדים על חשיבותו
 בענייני הגורי. בתקופות אלו אף היה יורד מדין
 שבכوع לב"ב יחד עם קבוצה מבחרית הת"ח
 ירושלים למוד בצוותא חדא עם החוז"א
 לקלקיבל מאור תורתו המזוקקת והמנוגפת.
 לאותם וסייעות הцентрתו מי שנודע והתרמסמו
 ברבות הימים בגודלי תלמידיו של החוז"א כמו
 הגר"ח ברים, הגר"ם לנדא, דבי יידל שפירא
 ייבודל"א הגר"ם אטיק שליט"א.

חידושים ובירורים

מג'ן האתל לה'ול את טיעדרות איז'ט'ויז האגלאץ'עט
קידושם ופיאז'יט?
בשנת תש"ב החל לה'ול את ספריו
ונודעים חידושים וביאורים שעורר הדעת
ודחבים בקרב לומדי התורה מהמת
וצום חידושו העמוקים.
“אגמת ה'יא”, אומר לנו הנגר”ם שליט”:
שהוא היה הייחידי ממש מקרוב גדול תלמיד
תଘוזו”א שהחוו”א עוזרו להוציא את חידושיו
אדור עולם, כאשר החוו”א הבין את עצם
בדלותו בדרכי החידש.

"בחלק א' שיצא נדפס מכתב אדריך בד"ה שבכתב אליו החוץ". בפניהם הספר אוף הביא אהוי זאל' וכותבת מה שכתבתנו בסימן ז' זכינו זהה לדיברים ממראן שליט"א.

נדיבותם גדויל הדור הקודם בהתפעלות עצומה. ספריו הזרים והיסודותים הפכו עם ציאתם לעולם לנכסי צאן ברזל בקרבת הלומדים ומאייריהם עני חכמים די בכל אטר ואתר בכל רחבי הארץ. המוני תלמידים מכל חלקי הציבור ורואים את עצםם כתלמידיו יעקב הלימוד בספריו. בששיבות רבות לומדים ביום החורדים בדרכו הייחודית ויושם עשרות רבות של כרלים בהם הוגים עמליה התורה בלימודם על פי התניות אותן חק והנתהו בספריו הגאוןיהם.

"אחי צזוקל" כינויו היה חדש
גודלו. עובדא הווה באחד הימים הגיע
ת'ח' חשוב אחד לחוץ"א והראה לו בז'
מקומות בספפו שם היו לו טענות על
דריכי חידושין. החוץ"א לא דחה את
אוותו ת'ח' ועל אחר החל למלמוד מקרוב
את כל ח'ז' מקומות שעליות הتلונן,
וכאשר סיים אמר לו החוץ"א שבג'
מקומותיו והרי אתי צצ'ל צודק בהלאן,
בפ' מקומות אחריות הוא ואמנם חלק
עלין, ובפ' מקומות הנוטריות האשאיר

ה מהיחס את עוצם אהבת התורה היוקדת
תורה שיקדה בנו.

"ובבדה הווה ובחורף אחד למד שבעים
עמים מסכת ב'ק, מון הגיר"ד סולובייציק
ע' שהתפעל מוחמדתו הנוראה, היה מרגלא
פומואה לו מרן באוטם ימים לתלמידיו בשיבת
ריריסק: "תלמודו מהאברך החערך ר' חייט
דריינגן שביב למד שעלייתם בעמיהם גמסכת ב'ק

"ודאי" רינן בעניין מתמדתו, בראוני להוסף ולומר אודות שקיימו הנוראה בתורה בכל המצבים בחינוי עד לאחרית ימי ממש. כמו שיעם עמים התבטהachi זוקל ואמר שמה שמספרים על כל פעולותיו הביברות של החזו"א שעודד את העסוקנים בנכנית מוסדות נוראה וחסיד, ישיבות ומקוואות וכו' ברוב הארץ, זה אולי לך חמישת אחוז מזמן וההשאיל היה פל פול שקיים בתורה עד לשדי עצמותי. דומני כי בדבר זה נוכל לומר עלandi ציל, שככל מה שמספרים על עוצם פעולותיו הביברות בהקמת מוסדות תורה

ההיגיון המוצדק והסבירה הישירה. כל חידוש וחידש היה מעוגן בראיות חותכות וモוצקות בברול בענף הסוגיה. עובדה מופלאה ספר אחד מגדולי הדור לתלמידיו ויש בה כדי למדר רבות על גודלו וויאישותו הפלאי של וחיה הגדול. והוא סח לפניו כי בחיתו על פצץ צערו גזיה מפצע נשאה ונפצע במחוזה. טויה אהך וגיה חובהו אל מקומו והוא היה פושט את כל תפוקות תוך שהוא מסתת בהרים ובבקעות אשלק כל ממשול. בקיאות עצומה משולבת ד. בבדעם חריפות נדריה היו סוללים ייחודיים שת הדרך לבחירות והבנה בסוגיות לשמותם כל. אותו גדור ספר כי באחד הימים החליט עקוב אחר תלולותינו. הוא הסתיר בירכתי יי'יהם"ז ועקב אחר מעשי. הוא התפלפל עמוק הסוגיות עם בחורי הלומדים כשהוא זולע עליהם לעומק הסוגיות שלהם. אך אט מתפרק ביחסם"ז והבחורים פנו לאגור כחות ימים נוספים של عمل תורה. משנתרוין ההיכל ליל השתקעachi צזק'ל בתלמידו ורכנן על נגמרא כל הלילה עד שהAIR השחר (!). מתח

הספר הוא אחד מגדולי האחרוניים

מסמר נדיר שכותב הגד"מ גריינמן שליט"א בצעירותו
ובו מעד מה ששמע מהחזהו"א בשבח חידושי רבו

בקבר תלמידי מון החזו"א ז"ע ידוע Mao ומקודם אוזות הנקבות הרבים שהוגאנן רבי מאיר גריינמן שליט"א קיבל מזרדו החזו"א ז"ע ומידת אמינוותם המוחלטת כאשר הדברים יצאו מפיו. כך גם ידועים ספריו "דינם והנוגות ממין החזו"א" אשר הגר"ם שליט"א הוא כבר סמכו לכל הילכות והנוגות החזו"א. גם מון הגר"ח קנייבסקי שליט"א שולח כסדר לבירר אצל עלי שימושות והנוגות שווים המתארמים בשמו של החזו"א ומידת דיווקם ואמינוותם. לפניו בפרוטום אשון ובבעלדי דף אחד מותן פנסקי של הגאון שליט"א אותו רשם בצעירותו והם עובדות ושיחות שהייתה לו אישית עם החזו"א.

בצילום של פנינו מיעד הגאון שליט"א את אשר שמע מהחזהו" אודות דרכו של רבנו בחידושיו בספריו "חידושים וביאורים" למרות שהוא כאלו שבקשו את דרכו בלימוד הסוגיות. הגר"מ שליט"א כותב בפנסטו את דבריו הנדרים ששמע מהחזהו" אודות הספר חידושים וביאורים שה"ל מרדכי הגרוח"ש גריינמן צ"ל ועוזר זמנו ודים נורחים בעולם הנוראה כפי ששמע מפיו, וכחה כתוב:

"מכורחים אנו בזאת להעתיק הדברים ששמענו ממן ז"ל על בעל חידושים וביאורים כאשר צא ספרו הראשון על נדה בחזי מון ז"ל, ומהו כאלו אשר תורה להם כאשר דרא ספר ראשון

"ובכלל נחלץ החזו"א להצדיק באיזו סוגיא את דבריו כאשר היו דבריו נגד כל גודלי האמוראים, ואף כתוב מרן ז"ל בזמנו והודפס בספריו – הדרך לביורו והיה מ"מ גדול בין החכמים

ה策士... בזה...

• **الله** يَعْلَمُ أَنَّكُم مِّنَ الْمُمْتَنَنِينَ إِنَّمَا يَنْهَاكُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَإِنَّمَا يَنْهَاكُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ

16/7 22000 18/7 22000 18/7 22000 18/7 22000 18/7
16/7 22000 18/7 22000 18/7 22000 18/7 22000 18/7

2nd 1902 B.V. 1/200 G. 750 3rd 1st 1902 B.V. 1/200

בְּרֵבָדֶן, מִזְמָרֶת כְּלֹתֶל הַיְמָן שְׁלֹמֹה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

ס' 81/15 מיל' ינואר 1983 נס' 36/15 מיל' ינואר 1983

רְמִי יָהּוּ לְפָנֵינוּ וְלְפָנֵיכֶם כַּאֲשֶׁר
יָמַרְתֶּן לְפָנֵינוּ וְלְפָנֵיכֶם כַּאֲשֶׁר

~~1957~~ 1958 פברואר מיל' 831/1 ~~1957~~ → ~~1958~~ ↔ מיל' 1958 פברואר 1958 נס ציונה סדרת מס' 1/201

16. 11. 1971 (cont'd) 17. 11. 1971

A black and white photograph of a man in a traditional Jewish skullcap (kippah) and coat, standing in a doorway and holding a small object. A lit candle is visible in the background.

ירישה מיוחדת
ככלות ימי'
השפט
לטוהר
אורן הילמן
בבנ' חסום
שאלות
דרישות
דצ"ל

בשלוחוי
ההדרון
בלוונרחותקים
לדור תמותה
ולקמת מוסודה
חוון לבי שוד
המורחה

התפעלותו של מרון השבט הלוי זצ"ל

מחידותו של רבנו

עובדיה נאה שמענו מהగ"ר שלמה גוריימן שליט"א (בוג"ר מאיר שליט"א), מה שםע מרבני בעצמו, היה זה באחת הפעמים כאשר רבנו נפגש עם מרון הגר"ש ואזנור זצ"ל בשומה בבני ברק, מרון הגר"ש זצ"ל ניגש לרבנו וברוב התפעלותו שאלו על מה שכתב באחד מספריו "ונראה לומר", כאשר על פיו זה הוא הכריע בסוגיה קשה הנוגע להלכה מורכבת ביותר. מרון הגר"ש ואזנור שאלו ברוב התפעלותו האיך הגיע לחידוש הזה מעצמו ומהבנתו היא? והוסיף לו מון הגר"ש ואזנור זצ"ל: "מי לא קיבלו את מפרות מחרב משעליק זצ"ל, אבל האיך הצלחתת להציגו לtoi'וש זה בפוחוף לפדי".

בשםת נישאי ננד מון בעל "שבט הלוי" זצ"ל

נופרי עטו של רבינו

מעשה בבעל עגלה

בחודשי החורף בארץות הצפון כשתו נסעים בעגלות, היו האוניות קופאות מן הקור והיו רגילים לרדת מן העגלות ולתקוף את האוניות ללחםם. פעם אחת הפטר בעל העגלה על הנס שהונטייה הייתה בחורף שיש שלג ברכבים, ומה היו עושים אילו נסענו בקץ...

ונכרנו בסיפור זה כהיום, כאשר רבנו הרוגנים על הנס שיש לנו ממשלה וצבא הולחים בעוז ובמשירות נפש, וכי יידע מה היה אלמלא הם...

ואמנם מה היה אלמלא האב!!! אלמלא הוא: לא היו נהרגים יהודים, במקום אלפיים שנחרגו והרבבות שנמצאו עד היום.

אלמלא הוא: היוו חיים בשלום, באושר וועדר ושלווה ובכבוד מלכים, כאשר היו כל היהודים בארץות ישמעאל, עד אשר החלה צרעת הצינוק על פני הארץ.

אלמלא הוא: הייתה כל גלות מרוקו ותימן וילדי טהון יראים ושלים, כאשר היו נשבחם בארץותיהם.

אלמלא הוא: גם הדור העזיר שגדל כאן, היו הרבה מהם שומר תורה ומצוות.

אלמלא הוא: לא הייתה האנטישמיות בחוץ לארץ כאשר הייתה,

ולפי דברי הטבע קרוב הדבר כי גם שואת אירופה לא הייתה כאשר הייתה,

אלמלא הוא: גם הדור העזיר שגדל כאן, היו הרבה מהם שומר תורה ומצוות.

ומה יודיע אלמלא הם אם עדין היו מגלוות.

רצופות, אולם למרות זאת המשיך כדרכו ביגעת התורה עד כלות כוחתו לצד ערובה לייחודים בעזה ובתושיה כדרכו או ומתמיד וכל זאת בסבר פנים יפות למרות יסורי הקשים ומרימי.

"בר" גם המשיך באחת תקופה קשה בכתיבת החידושים, ונשעירם, ולמד עט תלמידים ברכיזות, כמו שכחוב אדם כי ימות בהאל, אין דבר תורה מתקיימים אלא במוחש דבורי חז"ל אלו".

הרואה לעניין

מסיים הגר"ם שליט"א את נועם שיחו ואומר לנו: "הפלא הו שמרות כל גדלוּנו הנוראה היה כל כלו שרוּ בענוה גודלה שלא שמענו כוות ואף הדרימה את כל סובבוי, הוא היה מבקש וმתפלל תמיד והרב בכינוי מעוניין, לסבול כל היסורים בעולם הזה, ולהגיע בטורה לעולם הבא, כן היה רצון כן היה רצון... וכאילו אין לו עם מה להגיא עלולים העליין..."

"וכן בזענו כתוב אה זצ"ל דברים המעניינים על ענוונותנו ושפלוותנו, וככה כתוב: "אבקש למדוד ולהתפלל בתפלת אנה, או בנוסח אחר, מהילה ולסליחה ולכפרה ולתנק את אשר עזינו, וכל המובה בזה יתברך מוקוד הברכות, ובקשתי זו שטוחה לכם, וכל מאן דרכיהם ל', ואני תתייחסו לבקשה זו כאילו הגני עומד ומתחנן ומבקש, כי לב וווע מרת נפשו... והני חוויך ומבקש שתתפללו עבידי ותלמודו תורה לעין' זצ"ל והמוסיף יתברך", עכ"ל.

"בר" גם הוסיף כתוב מה פה ואמר: "תמסרו לכל אחד ואחד מהבני, הנכבדים והחיצאים, ולכל מאן דרכיהם ל', שהנני מבקש בתחנונית שמיד אחר פטירתו ילמודו מושנויות לפחות פערמים ביום בכל ימי השבעה. ולומר אה"ב תפילה אנה, ובמשך ימי השולשים לפחות פעם ביום ותפילה אנה כנ"ל. ובמבחן השנה לפחות ג' פעמים בשבועו ותפילה אנה כנ"ל."

"במושך אף אמרו: "זבקשה נמרה

בבכי ובഗוש גודל, ובפירות אל תתייחסו לבקשתי זו כאילו בא להוסיף לי גן עדן, אלא תתייחסו אליה בכבה להצליל אותו מזונגהינום!"

ונכו היה שונך בשיחה הוסיף לנו עובדה נוראה. לפני כשלוש שנים כאשר יש רבנו

"שבעה על אחיו התאום רבי פנחס זצ"ל,

אמר רבנו לאחד מבניו שליט"א כאשר אסור

לחשוב בilmood והי הוא מושב על הגיהינום,

וכאשר בנו שליט"א שאלו מודע שלא יחשוב

על הגן עדן, ענהו רבנו בזה": "אם אפשר

לחשוש מעצמי למה עלי לחשוש מתחרים..."

השיחה עם הגר"ם שליט"א הסתיימה,

יותר ממה שכתב כאן אין כתוב כאן, ועוד

היד נושא להרחבת הדרישה א"ה בגדרות

של רבנו בגין עמודי העולם בהם העפיל ורבנו

לפסגות גבירות ביותר. ז"ע. ■

מתי ערך רפבו להתגorder בפני עצמו?
היה זה תקופה קירה אחר הסתלקות החזו"א בשנות תשס"ו או הסתלק גם אבינו זצ"ל. אולי החליט לעקור את דירתו לבני ברק כדי שלא יהוו את אמו ע"ה לבדה. אולי מגדול עבר להתגורר בסמוך אליה כדי לבבדה, לדואג לה ולמלא את כל מחסורה. ואכן היכבוד אם שלו הייתה מיוחדת שהפליאה את כולן.

רופא נפשות

רבען זצ"ק ליה יוציא בפניעותיו האזהולות והחמצאותו בענייני רפואי, האט למד וקידב זאת אצל מון החזו"א?

"אכן הוא היה ידוע עוד לפני חמישים שנה יותר בכוחו הגדול בענייני רפואי, כאשר הכריע כבר אז בעניינים רפואיים מסוימים ביויר שהריצו אליו בתחום רפואי ואך הייתה דעתו נשמעת בקש רב על ידי גודלי רפואיים ובכיריו העסקיים הרפואיים שהתייחסו אל דבריו כתובים ומכוסרים. אך אין לי תשובה ברורה מהיכן למד זאת, כנראה ששמע וKİכל קצת גם מהחزو"א, אולם הוא הרי היה עצמוני חכם ייחודה ופיקח שבפקחים, ואני זה פלא אצלי שביב בעזרתו והתמצא היטיב בכל ענייני הרפואי.

"בכלל, ברוחב דעתו ובפקחו הפלאי העניך את עצתו לכל דושע בענייני חינוך, הנהגה וכדומה כאשר בכל תשובה ותשובה שהשבר וראה השואל שקיים את עצתו אמונה כמה גודלים דבריו חז"ל שקבעו כי כל הנוטל עצה מן חזקינוינו איינו וכשל. בעיות סבוכות ומורכבות שהגיינו אל שולחנו נפתרו בדרכיהם מקורית פרי דעתו והרוחבה אשר ליוותה אותו על דשמייא המרובה אשר באה להו על כל צעד ושלע. למקרים שונים אשר גרוו באבודים וחסרי כל סיכוי נמצאו פתרונות שונים שהביאו מרגע ורגע ליהודים רבים אשר התענו בהם הרבה.

יסורים של אהבה

שמענו מחורב שליט"א במנוף ההלזיות אודות הדבר הפלאי שרבונו של כל שיש שאותו לא יאפשרות...

"אכן, לפני ששותם באיסרו זה הפסח תשס"ט כשיצא מלוחם את בני הגר"ד יודהה שפירא זצ"ל ראש כולל חז"ל, ביקש יסורים מן השם (אינו וודעים איך היה עניין זה בדיק), ולמחרת בעש"ק אכן נפל ארץ וונתרכקו עצמות כתף וירך ווער וונתרכקו עצמות כתף וירך ווער למורבה הפלאי, ואז התבטא ואמר שההנפילה הייתה בהרגשה שבא לו מלאך מן השמים ויחפה ליפול, ומאו סבל יסורים גדולים, הגליים, והנסתרים שלא נודע, מלבד השיבה בוחור אפשרות ליזון, ואילו לנשות כראוי היה לו קשה לפעים, כמו שהגדיר את זה כישיבה בכית האסורים שש נשים

אדו הלאו דבי חישם שאל אדריכנן צע"ל
ככלות יא' ה'שבעה' על הסתלקותו שלו
חלניידן ואושין הקדובים אשרטטם קווים לדאגהו הטהורה ונספריהם על פשולותיו הגדולות
ונגזרות בקדוב רוחקים לדיך התורה והקנות מוסדות חינוך לבני עדות העודדה

מספר ימים או בסופו שבוע בבית מלון, שם הם שומעים שיעורי תורה לצד אכילת מאכליהם כשרים, כך שהם עוזבים את כל הליכותיהם הגашתיים למשך תקופה זו, ניתן להיכנס וולפלוש לתוך ממעקי נשמהות ולשוחח אתם על דברים יהודיים ולהגיע אליהם בדרכים הרוונאות.

"כיוון, אני יכול להעיר ולומר שזויה אכן השיטה הטובה ביותר שהוכיחה את עצמה", מציין הרבוליס בסיפור רב, "הן בנסיבות – שהרי בטמיון המתתקיים בנסיבות או בבית מלון, ניתן להזכיר משפחות רבות וכך להרוויח כמה שיותר מתקבבים; שהרי גט זאת ציוויל פראן ע"ל פבל לשון של בקשת, לא לזרת לעילום מפהאת חישול מקומות על אף אחד שמעוניין לבוא, ואם אין לו מקום, עליינו לעשות סמיינר וופא, תיכף זמירות, על מנת לא לפספס את המקבושים לשימוש את דבר ד'. והן באיכות – כאמור, שככל אפשר לדבר יותר קרוב אל האנשים ולהבהירם אל דרך המלך.

"פרק נוסף ברכזוני לציון בהdagשטו של מרדכי"
צ"ל על איכות פעלותינו, והוא, דרישת הנחרצת שלא נסתפק בקרירוב האדם לדרך התורה והמצוות בלבד, אלא לשאוח לאחפוא לאזולות, לאחפוי לתלמידיך חספיך ואך למורוד הוראה. הוא דרש זאת פעמים רבות בכונס ובשיבות פרטיות שקיים תמיין כסדרו עכברם פעילים. שננו, ולשם כך היה אומר שעיל פג הפעילים שלנו מושתלת וחובה קדושה למלומדים ולעטוק בתורה כל يوم בקביעות, כדי שייפולו לאטאומטיות ולא חיפויים נדירים במורוד.

לחשוף את על חכמיותם, רק מוגן.
"គולני להעיר שבעל פה שנכונתו אלי
להתייעצות אודוֹת הארגון או בדברים פרטניים
שלוי, תמיד היה פתוח ומחזני' האם למדת
היום כבר משהה', והוסיף לבקש פרטיהם ע
תוכן הלימוד ומה אני לומד. כמו' בטיון
השיהה, לפני שנפרדו היה מוסיף ומדריך
'משיך ללמידה, אמי מוקה שאთה כותב חידושים
תורה'. כך גם היה מדבר עם כל הפעילויות
בראשייר ומייסדו של שדואן מהכשה וריאינאי

זהו מושג שמיינטן מילר מגדיר כ*הברותא מתאיימת ללימוד*, מיד היה משנינו מותני ומסדר לו חברותא למלוז, כי בליימוד זה ראה את כל הבסיס של ארגון הקייוב. תמיון היה אומר: אם אתה לומד ושڪע פהוות, אתה שווה משחו, ואם לאו, אין שווה פלאוף, כי בפי חברותא אין פלאוף ואינו בלאוף.

**לゝוקם באמצע שבעה
למסור הרצאה**

עַד פְּנֵי תִּהְיֶה מָרֵן זָא"ל מְעוֹדוֹת נְטוּעָוָה
הַאֲרוֹנוֹת ?

שם מון הגראייל שטיינמן שליט"א

הארצן והויא לאביהם הרוחני של כל הפעילות
ווחסיפות.

"אני אישית מוגנית על ידי להיות מנהל הארגון וחייב לאין ספור בתיעיזיות מהיכימות אותו בכל צעדי וועל שליטה בדעתנו לעשות. היה לו גם קשר ישיר עם כל הפועלים והמדיצנים שלנו ולא אחת היה דורש מהם ודרישות שנות שראה בהן צורך קיומי לביסוס פעולות הקודש של הארגון החשוב. בוגרוף היה משקיע שעות רבות מזמנו היקר בשמרית קשר רוותני וגשמי עם החניכים של הארגון ועם משפחות שוכו לתקרב לדידיו התורה על ידינו, כשהוא משתמש להם כאב ומוראה דרך כל צרכיהם, הן ברוחניות והן בגשמיות, כפי היידוע שהיה חכם הרזים בכל הנושאים שבשולם ובפרט בחכמת הרפואה".

עדיפות ראשונה לפועלות הסמינרים'

על מאי ניתן להציג שיטה חזותית לו ביזהר
במושג אולטרופוטו?

“חשוב לי להציג שמן זו” דרש מאתנו
להשיקיע רשות הון בנסיבות וthon באיכות. בנסיבות
ニישתו הייחודיית הייתה שהਊלת המופתקה
בעירוף ‘סמיינריפט’ עדרפה יותר על פני חוויה
בית ופיזיולוגים קטנים. וזה היה אומר לנו
שרובינוירים ראמם משפטם ובמותן לונפושט

עם מון הגראייל שטיינמן שליט"א

לבני עדות המזרח שביבאים ההם התמודדו עם בעיות רבות של חוסר במוסדות חינוך, כאשר לצורך כך שוחחנו עם מספר מקורביו של מון זצ"ל שהואילו בטובם לפתוח בפנינו צוהר מזהיר על חלקו הנadol בקיוב וחוקים, ברום זכור לטוב אותו האיש ומון רבונו חיים שאל גריינמן זצ"ל שלו, שאלמלא הוא נשתחחה תורה כושיבראל

תשעים שנות חייו של אחד מגדולי ומאורי דורנו, הארי שבבחורה, מון הганון רבי חיים שאל גריינמן זצ"ל, באו לסיכון בעיצומו של י"ט شبיעי של פסח שעבר עליו לטובה, ובאותה, התקיימת דורנו - דור תום בלואו הци, מאהת הדמויות הנעלמות והנערכות ביותר בדור בקדב שלומי אמוני עם סגולה.

פנים רבות היו לו למון הגרא"ש גריינמן זצ"ל, כאשר דמוונו רבת האגפי שמשה את מגנון אוכלוסייה היהודית החרדית בכמה אופנים. לצד גודלותו התורנית העצומה, בהיותו בקי בכל חדרי תורה, כפי שנניתן לראותה בתוך ספריו הנפלאים על כל הש"ס, והיותו אחד מהקרוביים ביותר אל דודו הנadol מון החזון איש' זצ"ע, שבדרךו הטהורה הלק כל ימי חייו והרבין את תורהו לאלפי תלמידיו מתווך גיעה נדירה. היה מון זצ"ל מערוב ופעיל ביותר בהקמת ארגוני תשובה רבים, ארוגנים שעשו ממחפה ענקית בכל עולם התשובה והיו הגורמים הישירים להקמת ורבבות בתים נאמנים בישראל הולכים בדרך היישר והטוב, ע"פ הכוונתו הטהורה של מון זצ"ל שעלה פי ישק כל

רביים השיב מעוון

בקרב תלמידי ומעריצי מרן הגרא"ש גוריינזון זצ"ל ניתן למצווד בדים שמודחוק באנו. באופן שיטתי היה מקרוב בקרבה תיריה את בעלי התשובה ואת המתוותקים שהיו מגיעים מהישיבות הציוניות. בדרך זו נzag במשך השנים וכיום ישנים מספר רב של תלמידי חכמים הונוגרים כחרדים לכל דבר, שהגינוו לכך בעקבות הקירוב שקיירבם. פעליהם הרבהו בתחום זה ליטת בערפל מאחר ומрон זצ"ל ובנבי ביתו סלדו כאמור מכל פרטום שהוא – והשתדרלו תדיר להתרחק מאור הזרקורים. בריחתו ומן הכבוד ודומו, גם הוא מן המאמינים שאפיינו את דרכו של מרן החוז"א ז"ע, שלמרות השפעתו הכבירה בכל חלקו היהודי, ברוח תמיד מן הכבוד והמרכיזות. אחינו – מרן זצ"ל המשיך בדרכו גם בהנאהו זו.

בדוחם ארכוני הושוואו מונחים בתנור גודל פועלותיו הברוכות של מון צ'ל במאמר שלפנינו, נסח להתקנות אחר קרוב ל-40 שנה ע"י קבוצת רבנים ופעלים ורביים בחמילת דרכו מה הארגן מכнос לדרך התורה והמצוות, ולא עשה פעליה קטנה ללא מוצא פיו של מון הגרא"ש גריינמן צ'ל.

שְׁלֵמָה

**דרישה מיזוחת
בנכחות ימי
השבשה
להסתלקות
עלן היגאון
בב' חיים
שאל
גרשינמן
דצל'**

**בשותהו
הגדלות
בקידוב רוחקים
לדרון החורה
ותקמת אוטודוח
חינוור לבני עזרות
בנתן**

של שיטת הקידוב: "החוללה ההפכה בשיטת 'סקירדים' שדף יותר על פני חור" ביה וביום סקירים". של חשיבות ההדצאות: "כשנאר על כך אותו הבד אידיוגני, הודה לדב עמי שנבל, מקום נאקטו השבוע" ולטסן לאשכ ההור נדי' למפור את ההדצאה". של ה'סאודיים': "ציהו לנו אותו איזל בכל לשון של בקעה, לא לוחזר לשולם ופאת חומר אקסם על אף אחד שאשורי לבוא". של הפקתו הנידידה: "שנתה" שאחתה הולך לאבד, או נתקשרותה שגדיל טוב שלנו, שתהיה לך הצלחה". של הפקת הנוסחות או רחמי': "אתה הקהילות עקיב' החבצל ועוד איך הגד'ח גדריאן וקדוטם את הנטשות בזורה בלחן זיללה". של הקמתה הדרישתית בחולון: "אפשר להביא אשה חרודית ומי' בזק שתלעך את הגנות

יום-יוםיים לפניו מועד ההרצאה, ונפטר אביו והוכרכ לשבת שבעה. פשוש מע על כל מין הרב גריינגן, הורה לרבי צבי ענבל, תלמידו פאמצע השפעה ולפוצע למושב החותא כדי למטר את הרצאה. למרות שהשחיתתו זו הוראה לא שגרותית, שהרי באמצע שבעה על הורה אין זה דבר פשוט לקום ולעוזוב הכלול, אך מrown זצ'ל שידע. עד כמה תשובה ונוחות ההרצאה ליקירובך רוחוקם, הכריעו כר.

**החיל ששים כשריר
בצבא**

تلמיד ומורה נוסף אל מרכז הגרא"ש גריינמן צצ"ל, המעדיף שלא להיחשך בשם דה מלא ומאיין בפנינו שאת דרכ' הצניעות והסוליה מן הפרוטום קנה ורוכש בהיותו מקורב אל רבו הגדול, מספר לנו ארכות עד כמה השיקע ממן צצ"ל בעבודת הקדוש של קידור וחוקים, כפי שהייתה לרבותו של אהרון כנגא קדישא, "אותם את הבריות מקרבן לתורה", כפי שנודע מאמרם של צדיקים, שאחרון הכהן קידב את הבריות לתורה, דוקא בזכות אהבתו הגדולה אוטם, והיו"נו "אווחה את הבפיות" ורק על ידי פר"כ "ומקירבן לתורה".

כ"ק מrown האדמו"ר מגור שליט"א שבא לבקרו בועת שמחה
בקודש. עד כהן, חשובים היו בעיניו חוגי הבית והחרצאות
של הפעילים שלנו, ניתן ללימוד מהסיפור הבא, יהיה
זה כאשר הרב צבי ענבל הי"ז מרוכסיט – מוותיקי
הארצדים בארגון 'עריכם' – היה אמרור לתה הרצאה
פנוי עשוות אונשיים בחוות-ביה' במושב מסויים, כאשר

מסמן עם עקרונות המו"ט לקראת הכנסתה לממשלה בשנת תשס"ז בכתב יד קדשו של מרון הגרה"ש גריינמן זצ"ל

לפנינו מסמך מתקון נגיד בכתב יד קודשו של מרן זצ"ל, בו הוא רושם מספר דרישות שליקון יש לעמוד כל תוקף לקראת המשא ומתן שלפני הקמת הממשלה בשוט תש"ג. להלן מספר ציטוטים נבחרים:

בג"ה מ"פ פריש שלילט א".

ויתרodon המסמך: "אחווש בראונשטיין לא לשכיח העייר, בpell המ"מ הקואלייציונלי שלחופשי בטיעת הראשון אתוונומיה מוחלטת לאחיזה שלזוויג שלזוויג, הון העמי מיican והתייכן ומעל התיכון, שעלה אף התקציב הממשלתי... ואלא לחתערב פל לא בתפניות תליליאמדים ולא במבחןם, התהמודות שיננתנו ע"י גמונסידות שלן, תהיינה וועלכויות להעניק את הדרגות מקובלות, עפ"פ בשבייל אחותי אפר שלין, ואם יש נורדר לחקק חוק מיוחד לו, שייעשות כן".

בסיום דבריו כותב גגרה"ש גריינמן: "ומבחןת הממשלה זה דבר של מה כוכן, ובקלות יסכנו לוזה, אם דعوا שאנו עומדים על כן".

אחותי חותמו הוא מוסך שורקה בכתב ידו: "אני שולח העתק מפתה זה גם למיזעננו".

הרב וליט מתרפק בערווה על אותו
שנים ייפות וגדרות בקדושים שוכת לבוא
לפני מרן זצ"ל, כשהוא עמוס בטפיות
ובשאלות סבוכות, ולאחר מספר דקות
של התהייעות היה יוצא שמח וטוב לב
כשהחמל ברור ומוכן בשולחו הערוף.
"מטעם של דברים, בכל שנות פעילות
הארגון, נתקלנו לאחת בשאלות רבות
ומגוונות שהפנינו לפתחו של מרן כדי
שירודה לנו את הדרך אשר נלך בה ואת
המעשא אשר עשה. אם זה בשאלות
של כשרות המאכלים, בעיות של חינוך
טההור בתשובה, קשיי קליטה של החוזרים
חזרו בתשובה, בסודות החינוך החידתיים,
בתשובה במסודות החינוך החידתיים,
כאשר לעיתים אף התעוררו שאלות של

"בזהקשר יוכל אוכל לספר, אחד הדברים שהפריעו לו מאוד, היה, כאשר אוושים באו לתתייעץ אותו בענייני רפואי או שאר דברים אישיים שזוקנו בהם לישועה, אך משום מה לא חזנו לעדכנו שעוניינם הסתדר על הצד הטוב ביותר. מרדן אמר לי פעם בנסיבות שליל: 'שואאליט אוטה הרפת שלאלות, איזו מטבח בענייני שלום בית ובענייני רפואי, אך לא מודעיהם לי אם העניין הסתדר, חט לא יודעיהם שמאז odds מדאגה אוטה מה הייתה החטא, חרי אני לא מיעץ כתפם, אלא חפצ אונ לדעת שאפנ הפל בא על מקומו בשלות'.

"אנו מצדנו, תמיד הקפדו לעדכו ארתו על כל צעד ושלל, על כל התקומות הייבות בתהום הקירוב, והוא היה אומר לנו בחיבה יתרה: 'מהפהלו אהודה יותר קידימה, תסתכלו אחרות לראות כמה אנשים כבר קירבתם לאבינו שבשמיים, וכך יהיה לכם כוח לילכת קידימה ולתתגבר על כל הבעיות. דבריו אלו היו נוסכים בנו חיים והתרענות רבה בעבודת

גם כאן נוכל לראות שוב את הפקחות ובתיות המחברה שהשייטה שזרה ח honest השני בכל עזותיו והדרכותיו של רבענו, לריאות ולחכמת קידמה, אך ניתן לתוועיל וליעיל את אשר קלקלנו, המכוב מוחך ודריכנו נעם ונתיות שלום, וכך רבים השיב מעוזן זקירות את הבירות לתורה לאלפים ורבבות".

המהפכה הטורנית בעיר חולון

לצד אריגון 'ערכימ' שעמד כאמור תחת נשייתו הרמה של רבנו הגדול, וכן מוסדות תורה וחינוך נוספים שמרו זצ'ל ישים עניינו הפקוות עליהם וישמש להם כרב ומורה דרך בכל ענייניהם ופרטיהם. בנוסף, ובסוף, ובסמך מהמוסדות של בני עדות הספרדים, היה לו בחם יד וסיעע בעדם, כאשר בשוני המתודע פשוט ככל שמי שמקים מוסד כוה ורואה סיוע,હולך למזרן הרוב גוריאמן, כדוגמת ישיבת 'בית שמעיה', מוסדות אוחול משה, מוסדות 'שתילוי זיתים', ישיבת 'אפקים' ועוד.

אחד מהमוסדות הללו, היה 'מוסדות אוור החיים' בבני ברק, שההעומד בראשו ורבו משה פאדרזו זצ"ל היה מתייעץ עם רבנו על כל פרט ופרט, ועל פי ישק כל דבר. בספר שיצא לאור ע"ז הוסופר הרוב שלום מאיר וולך היי זצ"ל, על תולדות ומפעליות חייו של הרהբ משה פאדרזו זצ"ל, מסופר, שאחריו פיטרתו של מרכז החוץ איש, החל לשאול את מוריון הסטיפילד זצ"ל עם מי להתייעץ מיעיכשו בכל הנוגע לענייני המוסדות, ומוריוון הסטיפילד אמר לו, שシリיך לשאול את ח'ג'ר"ח גריינמן. בהמשך מובא שם בספר, שMRI'ן זצ"ק קהילות יעקב התפעל מאוד אך ה'ג'ר"ח גריינמן מתקדם את המוסדות בצוותם בלתי רגילים. מאוז ועד ליום האחרון, היו מנהלי המוסדות מגשים לפני מרוי את כל בירוריהם וסתוקותיהם בוגנע לחינוך התלמידים במוסדותיהם, כשהם רואים בו כרם, נשאים

מורישה מה, שנמורה וננוחה למן הגר"ח גריינמן".

"תחלתו של הסיפור היה כך", שח הגדי זילברשטיין שלית^א בפניהם הוכחים, "כשהתמנית לראש כולל בית דוד בחולון, לא חלמו עdryין בחולון לפתחו אי-פעם מוסדות תורה וחינוך על טהורת הקורדים, והנה יותם אחד בא לבקר בעיר הלא אריג'ג'מן ודרת האמצעי בפניהם שגט אט עדיין לא הגיעו השעה לפתיחהו של מוסד ציון-וועבי, חרי ממיל מקום אפשר לחביא אשה חרדיות מאי פרק שתלמוד את הנמות הבולדות שהרוויחו מעוזויזט להגן קדרן

"כשונייתי להצדק ולומר שאין לי תקציב לכך, שהרי מדובר בתשלום נסיעות יומיומיות, משכורות חודשיות למוחנכת ושבירות מקומם למדן בון, השיב לי הגרג'ינמן על Antwort: 'אני אשלח לך עלiquid מיידי ששובע'. ואכן, בכל שבוע היה מגיע לבתיו לקחת את הלכסף עבור המנוחת שהצלילה לפועל רבות בקרב התלמידות הספורות שהחלו להתקבב אל התורה בוכות ההדיאזות

הילמודים, והרב היה מעניק בעין יפה ובברוח נדיבת".
סימן הגורץ זילברשטיין ואמר: "מאותו גרעין קמו עתה ואוסודות החיוינץ המפוארים של העיר חולון, שיפוי מתחנהpit
 בחמת מאות תלמידים ותלמידיות מד' שנה בשנית, וחטול בזופת
 איאיינו הרחובות והרחובות של רבענו הגדוד".

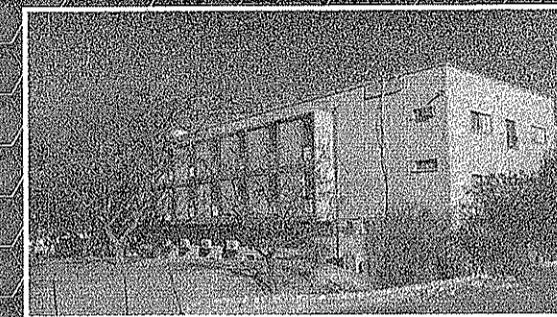
הקמת מתייבותות בעיר השדה וכפריפודיה

מן הגרא"ש גריינטן צ"ל היה גם ממקימי המכינה לישיבה
גוטנדי בבני ברק שהייתה עמודה תחת נשיאותו עד יומו האחרון.
ומכיננה אינה סתם עוד מקום לימודים המכין את התלמידים
לקראת שנות לימודיהם בישיבה קתנית. על פי הכוונתו של מרדן,
זומנים התלמידים שנות הלימוד במכינה את כל סדר קדשים
טהרות במשנה מתוך עין ר' ב, כמו"כ לומדים את מסכתות
רבנן ומונחים שאליהו ר' ברל"ג.

עליליו אכן כבודה מקומה שעירית [כך אמר לי בכוונות], לחשובו
בבבון לא פילול ולא מילול בחלוותינו הגורעים... אך היה אמון על
אמונות חכמים ומיד הזדרז לקיים את מה שדרבנו ציווה עליי.
המשענשה את אשר עשה, התעונייה אזלו זוגתו ממי קיבל את
ונריך והוא אשר יעץ לו לעשות כן. משמעה האשאה שיש דגניות
וחפמים ופקחים פלאו בפרק החזרתי, נדליך אגלה הגזען הייחודי
ששתיה אבוי פ"ג הרכבת שניים ומיד קיפלה על עצמה לשנות את
וחזרת למונטה",

מסיים והתלמיד הנרגש את ס' פוריו ומסכם את הולאמד ניכר:

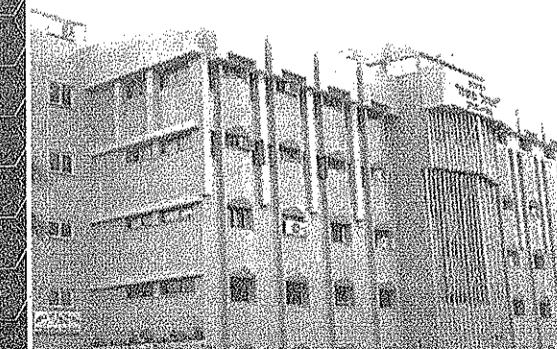
עינינו הפקחות עליהם וסיע להגנתם

טיבת אופקים גלעדי ויקפדי

שבת בית שמעון

1000

סודות שפתם של מלחינים

"רבונו שהיה נודע בחכמו ופקחותו שהיו לשם דבר בקרב
ל בא עשרי ביתו", מספר התלמיד רלבון קרווען ומורחת לונכט
אבדה הגדולה שפקודה אותו ואת שאר התלמידים שהיו
שורדים בעבודות אל רבונו, "היה מצליח לחזור לתוך הלובות
ニימה של אוטם בעלי תשובה שנדריך בהם הניצוץ הפנימי
בקישו להסתפק בנחלה עבדי ד'. לעתיקות במיליט מושדות היה
בעיר את הנקולדה הפנימית האפוייה והמוחתורה, ומיל אידולות
אגדירות ורבה יותר מגמה שאחריות ויסטו לפער בשיחות ארכיות
שעמירות קשו ארכז ביוטר".

בפי סיפוריים רבים ומפעמים על חכמו הנדייה של מרן צ"ל, שבמשפעת אחד הצליח להציג אוניס מרדת שחות, כפי זה ח'ל אמרו שצדיקים אומרים מעט וועושים הרבה. אנו בחורנו שמי ספרדים נפלאים מהם נוכל לימוד על אף קצחו של צילוטו. "מעשה בבחור חילוני שהחל להתקרב לדרכו התורה כי הרצאות וסמינרים שונים שוטל בהם חלק, אך בשלב סופי הגיעו לגיל החתגיות לצבא וככל הניסיונות שנעושו מצד עסוקנים לפוטרו מן הגוים, עלו בתהוו. העסוקנים שחששו מאד ג' גילוש הבוחר לבור תחתיות במהלך שירוטו בגבאי, ארגנו לו גישה עם מרן הרב גוריינמן צ"ל, כשהם מקדימים לומר לפני הבנו כל מיני רעיונות שעלו ידים יכול למצוא מסילות לבבו של בחור ושלכנעו להישאר בדרך תורה גם בעת שירותו הצבאי. "בעת שנוכנש הבוחר אל חדתו של מרן, היו בטוחים העסוקנים מהמתינו בחוץ, שהشيخה עמו תימשך זמן רב עד שרבנו יצליה שדלו בדברים של טעם, אך למושבה פלי'אתוב, בעבור דקה (?) נא הבוחר פרש ונפער. בשעת מעשה לא סייר הבוחר את המכון הפגישה, אך לימים, אחורי שיטים את שירוטו הצבאי, סיפר ררבנו פנה אליו ישירות ואמר לו: "שמעתינו ישאותה הוולד לאכבא, כי מבקש מכם שתהייה שוגריך צוב שלנו, שתהייה לך הצלחה". מד ולא יספ.

"חוסיך הבהיר והסיפר, שפמיהלך שחוותנו במצבא הרגיאש של הוון הוז בא בשליחותם מוסיפות ובל"ד בפר' שורצ'א לעשות היה חזושב לפני א' אם אבוי הווא משמש בערך פשׂאיגירין'ו של מון הרפ' גוריינמן, ובכ' חור בעצקדותו לא אאייע מלל לדוי שוטט עטיזין".

מפטיר איש שייחנו ואנמר בהתרגשות: "צא ולמד עד כמה יייתה רוחקה וראייתו של האי גברא רבבה, החכם עינויו בראשו זו רואה את הנולד. עינוי הטהורות ראה שבמשפט קוצר קולע זה, יכול להשפיע עליו הרבה יותר מדוקות ארכוכות של יייתה מוסרית רצופת דברי תוכחה ואזהירות שנוגות, ואכן חוץ

ה תשובה המפתיעה
ש Kirba את הלבבות

סיפור נוסף אנו שומעים במהלך שיחתנו, גם ממנו נוכל לדאות איך החברים והשכיל ורבנו להציג שתי נפשות מרדת שחתה, בוגרים שחזרו בתשובה לפני שנים רבות, הבעל היה מדורב מני וצ"ל עד שבכל בוקר היה מגיע להחפפל תפילה ותוקין ט. רבנו בית מדרשו, לモרות שתג�� רור בעיר סמוכה. באוטה יישעה סיפר לי האיש את סיפור הזרתו בתשובה ועל התקבומה כל אותן שבחלה לא בלבך תבו בחלהך צביהה החיה

ה' אמר שבונז'ה גלא אונן און בענין ח' החורה בתשובה.
ה' התבוך שהאייש עצמו חז' בתשובה מעצמו והחול לחתקרב
דררכי התורה והמצוות, אך זוגנו נותרה בדרכה שלה ולא
עטרפה אליו בדרכו החדש. מטבע הדברים, נוצרה ביןיהם
תיתיות קשה, כאשר בכל פעם שהוא הופיע לו במנגנון,
זה כועס מאד והדבר פריד את מנוחתו ונפשו. באחת השבותות,
עדו יושב וסוער את סעודת השבת, בהרחה האשה להחל שבת
פרהסיא לנגד עניין, מתוך כוונה תחילה להכעיסו, ובאיו רוץ
תחליל חייש בלשו שוגג' הוזמן לפיעט את השותפות בזיניהם,

ב' יומם ראשון בזקוק, הוציאר האיש לקביל תשובה אודות סיובן פוראי מסויים, וכשהתהייעץ עם מספר מכךין, אמרו לו שיש ב' ידוע ברכז בראן ושמו הרבר גריינמן המתחמתה מאווד בתחום טיפואה. וסע האיש לב', וכונס אל רבנו והתייעץ אותו על בעיתונו פופאית, כשרובנו משיב לו בבהירות על ראנשון ראנשון ועל חורון אמרוון. האיש, שהיה פסיכולוג ואקדמי, יצא מהתפעלות וכוח הבחריות המהדיימה בתשיבותו של רבנו, ולפni שיצא מן תדר, החליט להתייעץ עם רבנו גם על מה שקדורה בתוך ביתו בפנוי את כל מסכת תלואתו שהוא עובר בגל שזונתו ננה הולכת אותו יחד בדרכו החדש, בשימירת התורה והמצוות.

למרבה הפתעתו, אמר לו רבנו בתגובה שלא ציפה לה נולום: א'ינני מפוני אותך פלול ופלול, וכי גאנל שאתת החילשות שצוטאת דראפלי, מהייבות גט היא לשונות את דראפה? סע הביתה, קאנזה לך מטנגה ווילענש ממנא פלייחע על פל דהנטאגאנזוט בחדרשיט א'הויזעט. יצא האיש החדר והרגיש כאילו שמיישחו החליך

